

ANTHONIUS JOHANNES FIBBE, 1916-1988

DOOR MR. W.H. FOCKEMA ANDREÆ

Anton Fibbe overleed op 26 januari 1988 te Rotterdam, waar hij op 14 november 1916 werd geboren als derde van de vijf kinderen uit het huwelijk van Karel Anthonius Fibbe (afkomstig uit Haarlem) en Neeltje Jannigje Broekhuizen.

Van zijn vroege jeugd af heette het in zijn degelijk gelovig ouderlijk huis: 'Wat Antons ogen zien kunnen zijn handen maken'. Geen jongen om na de ULO-school achter de boeken te kruipen: hij wilde aan de slag en op veertienjarige leeftijd kwam hij in dienst van het juweliersbedrijf Reinier van den Berg, 'de Ringensmid', aan de West-Kruiskade. Op zijn eenentwintigste verjaardag in 1937 werd hij in staat gesteld het bedrijf van de heer Van den Berg over te nemen dat hij tot 1978, toen na brand en waterschade de zaak werd opgeheven, heeft gevoerd. In die eenenveertig jaar dreef zijn ferme vrouw - Jacomina Maatje Suurmond, met wie hij in 1938 in het huwelijk trad - de winkel en richtte Anton zich steeds meer op de productie van metalen goederen, eerst bij de winkel, later in een afzonderlijk complex en onder de naam 'Edelmetaal Rotterdam'. Ondernemerschap met wisselend succes, maar steeds van bijzondere kwaliteit. Onder de naam 'Jason' wordt na de Tweede Wereldoorlog het bedrijf nog enige tijd voortgezet, maar uiteindelijk geliquideerd.

Intussen had Anton Fibbe zich ingezet voor de algemene belangen van het midden- en kleinbedrijf, hetgeen begon als bestuurslid van de Christelijke Middenstandsvereniging in Rotterdam. Vanuit die kring kwam hij in 1952 als lid in de Rotterdamse Kamer van Koophandel en Fabrieken. In die jaren betroffen de specifieke vraagstukken van het midden- en kleinbedrijf niet veel meer dan vragen inzake vestigings-, winkelsluitings- en credietregelingen. Fibbe zette zich voluit in voor de behartiging van deze belangen, maar als Rotterdammer zag hij wijder perspectieven.

Als ervaren lid van de Kamer kwam Fibbe hoe langer hoe meer in aanmerking voor nevenfuncties en hij ambieerde die ook. Toen in Rotterdam de bouw van de metro aan de orde kwam werd door de Gemeente, met het oog op de problemen die door de bouw voor de middenstand zouden kunnen rijzen, een speciale commissie in

het leven geroepen. Door het lidmaatschap daarvan namens de Kamer van Koophandel kon Fibbe niet alleen veel bereiken, maar vestigde hij ook in de kringen van de Gemeente zijn reputatie. Algemeen vertrouwen binnen en buiten zijn bijzondere kring van activiteiten deden hem in 1964 vanzelfsprekend uitverkiezen als vicevoorzitter van de Kamer van Koophandel. Toen had hij als het ware een plaats bereikt van waaruit de algemene belangen van de stad zouden mogen worden gehanteerd.

Na de Tweede Wereldoorlog heeft Rotterdam een hoogst merkwaardig officieus college gekend, dat eens per maand samenkwam op het Stadhuis om de belangen van stad en haven te behartigen en dat onder leiding van de burgemeester en de voorzitter van de Kamer van Koophandel de toon aangaf van de manifestaties, die om de vijf jaren Rotterdam in de schijnwerper zouden brengen. Tegen 1970 lukte dat niet zo erg: Fibbe zat er bij toen een zekere moedeloosheid de overhand kreeg. - 'Mag ik het doen?' En dat gebeurde. In de kortste keren en vrijwel uit het niets kreeg Fibbe het voor elkaar dat 'C '70' doorging en een succes werd. Vijfentwintig jaren na het einde van de oorlog was de euforie van het Rotterdamse haven-primaat aan het verbleken en kwamen de daarbij achtergestelde waarden van de stadssamenleving hun rechten opeisen. 'Communicatie '70' betekende toen de doorbraak naar nieuwe gezamenlijke ontwikkelingsmogelijkheden van stad en haven. De fleurige kleinschalige beweging die Fibbe in de binnenstad tot stand bracht, mocht dan geen financieel succes zijn, maar intussen was er iets losgemaakt - vooral bij de jeugd - waar Rotterdam de kracht aan ontleende om nadien stadsbestuur en bedrijfsleven tot nieuwe vruchtbare samenwerking te brengen.

Zijn eigen bedrijf was hem daarna te klein geworden. Hij verbond zich aan het aannemingsbedrijf Van Eesteren en wijdde zich aan projectontwikkeling. Toen deze belangen samenkwamen in de OGEM, kreeg Fibbe de leiding van een kleine ontwikkelingsafdeling 'Omega Project', die in binnen- en buitenland veel tot stand bracht totdat aan het eind van de zeventiger jaren deze mogelijkheden opdroogden. Maar Fibbe had in Rotterdam enige belangrijke stadsvernieuwingsprojecten kunnen doen realiseren en zich verdienstelijk gemaakt als voorzitter van de VVV.

De Wolfert van Borselenpenning van de stad werd hem in oktober 1970 uitgereikt en in 1978 werd hij benoemd tot officier in de orde van Oranje-Nassau. Hij was tweeëndertig jaar lid van de Kamer van Koophandel en jarenlang ondervoorzitter.

Een tweetal hersenoperaties heeft hem vanaf begin 1980 gedeels verlamd. Maar zijn kracht bleef ongebroken, getuige het bijzondere bouwproject bij Station Blaak, dat hij ondanks alles op eigen kracht heeft opgezet en doorgezet tot het goede einde.

Dank zij de voorbeeldige toewijding van zijn vrouw heeft hij veel kunnen volbrengen; dank zij haar mocht hij zijn laatste levensjaren welverzorgd beleven en in vrede heengaan.

46. *H.J. Flieringa*